

Rustică

Casian Maftei

De ziua ta, iată,
strălucesc, din nou,
Coarnele de berbec
sprijinite de cireș... Mândro,
Îți amintești
ulița pe care ne-am sărutat întâi?
Era, încă,
luna deasupra geamului
După care dospea, mama ta,
cozonaci cu nucă tare,
Și megieșii, trudiți,
pe paiele lor,
dormeau... Vara
Era în mijlocul satului,
și, peste tot,
Mirosea a busuioc din sânul tău,
de parcă
Numai tu l-ai fi avut plin...
Ah, copilă
cu părul împletit în două părți!...
Câte cântături de cocoși
nu ne-au trezit în zori,
Cu frunțile
crescute una-n-tralta,
În ieslea murgului nepotcovit,
ca trupul tău subțire,
lunecos!...
Și toate firele de iarbă
ne știau în luncă,
și sălciile toate... Și toate
Babele bârfeau pe la fântână,
când am plecat la oaste,
supărat,
Că tu,
te-ai măritat cu altul...